

Sygn. akt: II W 391/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Tworek

Protokolant: sekr. sąd. Lidia Buk

przy udziale oskarżyciela publicznego – w imieniu Komendy Powiatowej Policji w W. asp. sztab. P. G.

po rozpoznaniu w dniach 1 grudnia 2016 roku i 6 lutego 2017 roku

sprawy **E. J.**, syna M. i H. z domu J.

urodzonego w dniu (...) we W.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 01 maja 2016 r. około godz. 22.30 w miejscowości K. 1A, gm. G., pow. W., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,52 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu nosił broń palną sportową m-ki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz broń palną sportową m-ki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long,

tj. o wykroczenie z art. 51 ust 2 pkt 4 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

II. w tym samym miejscu i czasie przechowywał broń palną sportową m-ki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz broń palną sportową m-ki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long wraz z amunicją w sposób umożliwiający dostęp do niej osobom nieuprawnionym to jest nie przechowywał broni i amunicji w metalowej kasetce,

tj. o wykroczenie z art. 51 ust 2 pkt 7 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

1. obwinionego **E. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wypełniających dyspozycję art. 51 ust 2 pkt 4 oraz art. 51 ust 2 pkt 7 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji (Dz.U. z 2012 r., poz. 576 j.t. z późn. zm.) i za to na podstawie art. 51 ust 2 pkt 4 w zw. z art. 51 ust 1 w zw. z art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierza mu łącznie za oba te wykroczenia karę grzywny w wysokości 400 (czteryście) złotych;

2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 40 (czterdzieści) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu.

Sygn. akt II W 391/16

UZASADNIENIE

E. J. na stałe zamieszkuje we W.. Jest emerytowanym żołnierzem. Od 1970 roku jest zawodnikiem (...) we W.. Wielokrotnie reprezentował Polskę w zawodach międzynarodowych w strzelaniu do ruchomej tarczy m.in. w Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Europy, gdzie zdobywał medale. W 1980 roku wystartował na Igrzyskach Olimpijskich w M. w strzelaniu z karabinka sportowego do ruchomej tarczy zajmując 17. miejsce.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; opinia (...) k. 89)

Obecnie posiada Patent i Licencję (...) wydane przez (...) Związek (...). Jest aktywnym uczestnikiem strzelań i zawodów sportowych, uprawia strzelectwo sportowe z pistoletu, karabinu i strzelby gładkolufowej.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; opinia (...) k. 89)

Obwiniony często przebywa w miejscowości K., gdzie jego syn T. J. (1) prowadzi gospodarstwo rolne, hoduje konie. Zdarza się, że przyjeżdżając z W. przywozi ze sobą broń. Przechowuje ją wówczas w pomieszczeniu zaadoptowanym na jego pokój, w specjalnie przystosowanej do tego szafie pancерnej. W kasie tej przechowuje także amunicję. Podczas przechowywania w szafie broń leży nienabita. Przebywając w K. zdarza się, że trenuje strzelanie. Robi to także w swoim pokoju trenując „na pusto”, tj. oddając strzały z wykorzystaniem łuski po naboju, tak aby nie uszkodzić iglicy.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do

01:38:43, w części zeznania świadka T. J. (1) protokół rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. zapis dźwięku od 00:02:46 do 00:12:51)

W dniu 1 maja 2016 roku obwiniony również przebywał w K., dokąd przywiózł dwie jednostki broni: rewolwer marki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz rewolwer marki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long. Tego dnia odbywała się tam impreza rodzinna, która przeciągnęła się do godzin późnowieczornych. Na imprezie był spożywany alkohol. Kiedy odjechali goście na posesji pozostali obwiniony, jego syn T. oraz żona J. J. (1), którzy w dalszym ciągu siedzieli na podwórzu i pili alkohol. W pewnym momencie pomiędzy obwinionym a jego żoną wywiązała się sprzeczka dotycząca spraw majątkowych. Obwiniony zaczął ubliżać żonie słowami wulgarnymi. W obronie matki stanął syn obwinionego T. J. (1). Pomiędzy mężczyznami doszło do szarpaniny. W jej wyniku obwiniony doznał otarcia naskórka głowy, a T. J. (1) kilku zadrapań na głowie. Po szarpaninie obwiniony udał się do swojego pokoju. Zaczął krzyczeć do żony i syna, że boli go głowa i ręka i chce, aby wezwali do niego karetkę pogotowia, bo jak nie to ich pozabija.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do 01:38:43, w części zeznania świadka T. J. (1) protokół rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. zapis dźwięku od 00:02:46 do 00:12:51, notatka urzędowa k. 3, notatka urzędowa k. 4, protokół badania stanu trzeźwości obwinionego k. 5, protokół badania stanu trzeźwości J. J. k. 6, protokół badania stanu trzeźwości T. J. k. 7, świadectwo wzorcowania k. 8)

Obwiniony, gdy udał się do swojego pokoju, wyjął z szafy pancерnej dwie sztuki broni palnej sportowej, tj. rewolwer marki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz pistolet marki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long. Gdy J. J. (1) i T. J. (1) udali się do pokoju obwinionego, obwiniony trzymał w ręku rewolwer marki S.&W. model 686 kaliber 357 M.. Wycelował nim w głowę syna T. J. (1). Następnie obwiniony skierował broń obok lewego ramienia syna i strzelił w ścianę. Pocisk utkwił w ścianie na wysokości 88 cm od podłoża i w odległości 75,5 cm od krawędzi otworu na drzwi wejściowe do pokoju obwinionego.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, protokół zatrzymania rzeczy k. 13-15 i k. 16-18, protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 19-21, notatka służbowa z zabezpieczenia śladów użycia broni palnej k. 22, protokół oględzin rzeczy k. 23-24, dokumentacja fotograficzna k. 38-51)

J. J. (1) i T. J. (1) wystraszyli się i postanowili wezwać Policję. W tym celu J. J. (1) wyszła z domu i będąc na podwórzu zadzwoniła na Policję. Na podwórzu oczekiwała na przyjazd funkcjonariuszy Policji.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do 01:38:43, w części zeznania świadka T. J. (1) protokół rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. zapis dźwięku od 00:02:46 do 00:12:51, notatka urzędowa k. 3, notatka urzędowa k. 4)

Gdy obwiniony usłyszał, że jego żona dzwoni na Policję, postanowił ukryć broń i amunicję. Czarną walizkę, w której znajdowała się między innymi amunicja do posiadanej broni umieścił na łóżku przykrywając ją kołdrą, rewolwer marki S.&W. wcisnął pomiędzy boczną część kanapy a leżankę, natomiast pistolet marki M. położył na podłodze za kanapą.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61)

Gdy funkcjonariusze Policji przybyli na miejsce zdarzenia, J. J. (1) oczekiwała na ich przyjazd na podwórzu przed domem. Opowiedziała policjantom o tym, co się wydarzyło. Policjanci natychmiast udali się do pomieszczenia, w którym znajdował się obwiniony. Gdy tam weszli obwiniony i T. J. (1) siedzieli na kanapie – obwiniony po lewej stronie od wejścia, natomiast T. J. (1) po prawej stronie. Mężczyźni nie rozmawiali ze sobą.

(dowody: zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do 01:38:43, notatka urzędowa k. 3, notatka urzędowa k. 4)

Policjanci natychmiast poddali obwinionego kontroli osobistej. Nie znaleźli przy nim broni. Następnie rozpytali o przebieg zdarzenia T. J. (1). T. J. (1) opowiedział o tym co wydarzyło się przed przyjazdem funkcjonariuszy. Jego relacja była zgodna z tym, co wcześniej przekazała funkcjonariuszom na temat tego zdarzenia J. J. (1). T. J. (1) opowiadając o zdarzeniu funkcjonariuszom stwierdził, że w końcu skończy się straszenie jego matki przez ojca.

(dowody: zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, notatka urzędowa k. 3, notatka urzędowa k. 4)

Policjanci zapytali obwinionego czy posiada broń i czy ma ją w miejscu interwencji. Obwiniony dwukrotnie zaprzeczył, wskazując, że broń znajduje się w sejfie w jego domu we W..

(dowody: zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, notatka urzędowa k. 3)

T. J. (1) zapytany przez funkcjonariuszy o to, gdzie znajduje się broń, stwierdził, że na pewno jest w tym pomieszczeniu, w którym się znajdują, ale nie wie gdzie,

ponieważ jest przerażony tym, co wcześniej się wydarzyło. Stwierdził, że po raz pierwszy w życiu ktoś przystawił mu broń do głowy. J. J. (1) również potwierdziła, że broń musi znajdować się w pokoju obwinionego.

(dowody: zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, notatka urzędowa k. 3)

Funkcjonariusz P. P. (1) odchylił kołdrę leżącą na kanapie, na której siedzieli obwiniony i jego syn. Pod kołdrą leżała czarna walizka, w której znajdowała się amunicja, pozwolenie na dwie sztuki broni palnej sportowej wydane przez KWP we W. na nazwisko E. J. oraz licencja na nazwisko E. J.. Następnie po tym, jak T. J. (1) ponownie stwierdził, że broń należąca do jego ojca na pewno znajduje się w tym pomieszczeniu, pomiędzy obwinionym i T. J. (1) doszło do kłótni. Mężczyźni zaczęli sobie wzajemnie ubliżać. T. J. (1) powiedział do obwinionego, że nie pozwoli mu już więcej uderzyć matki, na co obwiniony odpowiedział „ja wiem, że wy chcecie mnie załatwić, ale to ja was załatwię”. Mężczyźni nie reagowali na upomnienia funkcjonariuszy. Policjanci postanowili ich rozdzielić i funkcjonariusz M. L. wprowadziła T. J. (1) z pokoju obwinionego.

(dowody: zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, notatka urzędowa k. 3)

Po opuszczeniu pokoju obwinionego przez T. J. (1) i funkcjonariusz M. L., funkcjonariusz P. P. (1) kontynuował poszukiwania broni. J. J. (1) mu w tym pomagała. Żona obwinionego zauważyła jednostkę broni ukrytą pomiędzy bokiem kanapy a leżanką. J. J. (1) sięgnęła po broń i podała ją funkcjonariuszowi P. P. (1). W momencie, gdy podawała broń funkcjonariuszowi, obwiniony E. J. uderzył ją ręką w prawy policzek. P. P. (1) i przywołana przez niego M. L. obezwładnili obwinionego i założyli mu kajdanki. Skontaktowali się z dyżurnym prosząc o wsparcie grupy dochodzeniowo – śledczej.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do 01:38:43, notatka urzędowa k. 3)

Po tym, jak obwiniony E. J. został obezwładniony przez funkcjonariuszy Policji, poinformował ich, że druga jednostka broni znajduje się za kanapą i tam P. P. (1) ujawnił leżący na podłodze pistolet marki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long. E. J. został zatrzymany.

(dowody: w części wyjaśnienia obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:07:34 do 00:11:31 oraz od 00:12:37 do 00:21:48 oraz od 00:23:09 do 00:23:14 oraz od 00:25:53 do 00:27:23 w zw z k. 69, w zw z k. 61; zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:28:33 do 00:35:56 oraz od 00:41:53 do 00:44:12 w zw z k. 35v-36, zeznania świadka P. P. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:45:14 do 00:59:44 oraz od 01:05:29 do 01:07:25 w zw z k. 25v-26, zeznania świadka P. P. (2) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:08:22 do 01:13:12 oraz od 01:16:44 do 01:19:00 w zw z k. 27v, w części zeznania świadka J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 01:22:14 do

01:38:43, w części zeznania świadka T. J. (1) protokół rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. zapis dźwięku od 00:02:46 do 00:12:51, notatka urzędowa k. 3)

Obwiniony E. J., J. J. (1) oraz T. J. (1) w chwili zdarzenia byli nietrzeźwi.

(dowody: protokół badania stanu trzeźwości obwinionego k. 5, protokół badania stanu trzeźwości J. J. k. 6, protokół badania stanu trzeźwości T. J. k. 7, świadectwo wzorcowania k. 8)

Obwiniony E. J. ma 61 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem. Jest emerytem. Otrzymuje świadczenie miesięczne w wysokości około 900 złotych netto miesięcznie. Jest właścicielem działki budowlanej o pow. ok. 1,8 ha i współwłaścicielem mieszkania o pow. 65 m². Jest żonaty. Posiada troje dorosłych dzieci, pozostających na własnym utrzymaniu. Nie był karany. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie, psychologicznie, neurologicznie, ani odwykowo.

(dane o osobie podejrzanej k. 70, k. 68-68v, dane o osobie obwinionego protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 r. zapis dźwięku od 00:02:19 do 00:04:53)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że tamtego dnia odbywała się impreza rodzinna w K.. Ponieważ wybierał się na zawody przywiózł z W. do K. broń. Przechowywał ją w zamkniętej kasie pancерnej. W pewnym momencie pomiędzy nim a jego żoną wybuchła sprzeczka dotycząca spraw majątkowych. Nie chcą dłużej w niej uczestniczyć poszedł do swojego pokoju. Usłyszał, że jego żona dzwoni na Policję, zgłaszając, że biega on z bronią. Wtedy wyciągnął broń z szafy pancерnej i schował ją za łóżko. Niepotrzebnie to zrobił, ale wystraszył się, że policjanci zabiorą mu broń, ponieważ jest w stanie nietrzeźwości. Był sam w pokoju. Tego dnia nie oddawał żadnych strzałów z tej broni. Gdy żona przysłała z funkcjonariuszami Policji i zaczęli szukać broni powiedział im, że jest ona za łóżkiem. Wie jak obchodzić się z bronią i zdaje sobie sprawę, że jej wyciągnięcie z szafy było błędem. Był nietrzeźwy podobnie jak jego żona i syn. W K. przebywa dość często, bo pomaga synowi w prowadzeniu gospodarstwa. Przebywając tam trenuje strzelanie wykorzystując puste łuski po nabojach, aby nie zniszczyć iglicy. Kiedyś trenując przez przypadek oddał strzał w ścianę. Przy policjantach uderzył żonę w twarz, bo nie wytrzymał psychicznie jej kłamstwa, kiedy dzwoniła na Policję. Po tym jak tego wieczoru udał się do pokoju był sam, nikt do tego pokoju nie wchodził, dopiero jak przyjechali funkcjonariusze Policji, weszli tam wraz z jego żoną. Żona widziała, że ma broń i dlatego powiedziała policjantom, że gdzieś na pewno jest w tym pokoju. Amunicja była w kasie pancерnej, broń nie była naładowana. W kasie pancерnej broń zawsze leży nienaładowana.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd dysponował wyjaśnieniami obwinionego, zeznaniami świadków J. J. (1), T. J. (1), M. L., P. P. (1), P. P. (2) a także nieosobowym materiałem dowodowym w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Czyniąc ustalenia faktyczne Sąd opierał się głównie na zeznaniach świadków M. L. i P. P. (1) oraz P. P. (2), a tylko w części na wyjaśnieniach obwinionego

oraz zeznaniach świadków J. J. (1) i T. J. (1). Funkcjonariusze M. L. i P. P. (1) nie byli wprawdzie bezpośrednimi świadkami zachowań obwinionego wypełniających znamiona zarzucanych mu wykroczeń, ani też zdarzeń do jakich doszło zanim przybyli na interwencję, niemniej jednak znają ich przebieg z relacji bezpośrednich świadków J. J. (1) i T. J. (1). J. J. (1) po zgłoszeniu interwencji dyżurnemu KPP w W. oczekiwała na przyjazd Policji na zewnątrz domu i po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy M. L. i P. P. (1) opowiedziała im o tym, co się wydarzyło. Następnie na okoliczność tego, co wydarzyło się przed ich przyjazdem, funkcjonariusze Policji rozpytali także T. J. (1), którego zastali siedzącego na kanapie w pokoju ojca. Jak wynika z zeznań M. L. i P. P. (1) wersja zdarzeń przedstawiona przez T. J. (1) była zgodna z tym, co wcześniej o wydarzeniach na miejscu zdarzenia opowiedziała im J. J. (1). Trzeba w tym miejscu zauważyć, że zarówno T. J. (1), jak i J. J. (1) w chwili zdarzenia byli nietrzeźwi. Mimo to, jak twierdzą świadkowie M. L. i P. P. (1), przekazali oni spójną wersję zdarzeń, co czyni mało prawdopodobnym, aby „na gorąco” przed przybyciem Policji, w celu bezpodstawnego obciążenia obwinionego, najpierw wspólnie uzgodnili co mają mówić funkcjonariuszom, a następnie opowiadając policjantom o zdarzeniu, aby tak konsekwentnie trzymali się

uprzednio wymyślonej przez siebie i uzgodnionej wersji. Za wiarygodnością relacji J. J. (1) i T. J. (1) złożonych wobec funkcjonariuszy przemawiają także ujawnione na miejscu zdarzenia ślady w postaci pocisku utkwionego w ścianie, miejsce odnalezienia broni, miejsce odnalezienia walizki z amunicją.

Jeżeli chodzi o zeznania świadków J. J. (1) i T. J. (1) Sąd dał im wiarę tylko w części, w której pozostają one zgodne z zeznaniami świadków M. L., P. P. (1) i P. P. (2) oraz z nieosobowym materiałem dowodowym. Treść złożonych na rozprawie przez świadków J. J. (1) i T. J. (1) zeznań wskazuje w ocenie Sądu, że chcą oni przedstawić wersję zdarzeń korzystną dla obwinionego i przynajmniej częściowo uwolnić obwinionego od odpowiedzialności za jego zachowanie w dniu zdarzenia. Świadek J. J. (1) zaprzeczyła nawet temu, że obwiniony uderzył ją w twarz, po tym jak odnalazła broń wciśniętą w kanapę i podała ją funkcjonariuszowi P. P. (1), mimo iż z zeznań świadków M. L. i P. P. (1), a także z wyjaśnień samego obwinionego wynika, że takie zdarzenie faktycznie miało miejsce.

Podobnie jak zeznania świadków J. J. (1) i T. J. (1) Sąd ocenił także wyjaśnienia obwinionego E. J. dając im wiarę jedynie w tej części, w której są one zgodne z zeznaniami świadków M. L., P. P. (1) i P. P. (2) oraz z nieosobowym materiałem dowodowym. Brak jest podstaw, aby kwestionować wyjaśnienia obwinionego co do tego, że przed tym jak po kłótni z żoną i synem udał się do swojego pokoju, broń była przechowywana wraz z amunicją we właściwy sposób, w zamkniętej metalowej szafie, którą otworzył dopiero wtedy, gdy chciał wyjąć z niej broń. Brak jest też powodów, aby uznać za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego co do tego, że ćwiczy w swoim pokoju strzelanie „na pusto” i dlatego znajdowało się tam tyle łusek po nabojach. Niemniej jednak Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, że pocisk w ścianie jego pokoju, na który wskazali J. J. (1) i T. J. (1), znalazł się tam w wyniku przypadkowego wystrzału. Z zeznań świadków M. L., P. P. (1) i P. P. (2) wynika, że świadkowie J. J. (1) i T. J. (1) dokładnie i w sposób zgodny i konsekwentny opisali jak doszło do tego, że obwiniony oddał strzał i jednoznacznie wskazali dziurę w ścianie, która w wyniku tego strzału powstała. Przekazany przez świadków M. L., P. P. (1) i P. P. (2) opis przebiegu zdarzenia podany przez świadków J. J. (1) i T. J. (1) pasuje do miejsca usytuowania na ścianie śladu po strzale w relacji do miejsca, gdzie w chwili oddania strzału przez obwinionego znajdował się obwiniony i T. J. (1).

Jako wiarygodne Sąd ocenił także znajdujące się w aktach sprawy dokumenty. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.

Obwiniony E. J. stanął pod zarzutem tego, że:

I. w dniu 01 maja 2016 r. około godz. 22.30 w miejscowości K. 1A, gm. G., pow. W., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,52 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu nosił broń palną sportową m-ki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz broń palną sportową m-ki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long, tj. popełnienia wykroczenia z art. 51 ust 2 pkt 4 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

II. w tym samym miejscu i czasie przechowywał broń palną sportową m-ki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz broń palną sportową m-ki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long wraz z amunicją w sposób umożliwiający dostęp do niej osobom nieuprawnionym to jest nie przechowywał broni i amunicji w metalowej kasetce, tj. popełnienia wykroczenia z art. 51 ust 2 pkt 7 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przypisania obwinionemu popełnienia zarzucanych mu wykroczeń.

Obwiniony przyznał, że po kłótni z żoną i synem, będąc w stanie nietrzeźwości, wyjął dwie jednostki broni, tj. rewolwer marki S.&W. model 686 kaliber 357 M. nr ser. (...) oraz pistolet marki M. nr i ser. (...) kaliber 56 long z szafy pancerniej, w której je przechowywał, a następnie nosił je po swoim pokoju, chcąc ukryć przed przyjazdem Policji. Z tego, co J. J. (1) i T. J. (1) przekazali funkcjonariuszom Policji M. L. i P. P. (1) wynika jeszcze dodatkowo, że przed ukryciem broni, obwiniony z rewolweru marki S.&W. oddał strzał, z którego pocisk utkwił w ścianie pokoju, a bezpośrednio przed oddaniem strzału celował z tego rewolweru w głowę swojego syna T. J. (1). Niewątpliwie zatem obwiniony swoim zachowaniem wypełnił znamiona wykroczenia opisanego w art. 51 ust 2 pkt 4 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, aby bowiem posłużyć się bronią, a następnie ją ukryć, obwiniony zmuszony był wyjąć ją z metalowej

szafy, gdzie była wcześniej przechowywana i przenieść w inne miejsce. Zgodnie z definicją zawartą w art. 10 ust 9 ustawy o broni i amunicji termin „noszenie broni” należy rozumieć jako każdy sposób przemieszczania załadowanej broni przez osobę posiadającą broń. Skoro obwiniony z rewolweru marki S.&W. oddał strzał w kierunku swojego syna, broń niewątpliwie albo musiała być już wcześniej załadowana, albo też obwiniony musiał umieścić w niej pocisk bezpośrednio przed oddaniem strzału, co tłumaczyłoby także obecność walizki z amunicją na kanapie.

Z kolei przepis art. 51 ust. 2 pkt 7 ustawy o broni i amunicji statuuje wykroczenie, które polega na przechowywaniu oraz noszeniu broni i amunicji w sposób umożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionych. Chroni on przestrzeganie reguł dotyczących przechowywania oraz noszenia broni i amunicji. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 32 ust. 1 tej ustawy broń i amunicję należy przechowywać i nosić w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionych. Szczegóły z tym związane zawarte zostały w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 sierpnia 2014 roku w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. z 2014 r., poz. 1224). Postępowanie niezgodnie z regułami tam zawartymi, które jednocześnie mogą umożliwić dostęp do broni i amunicji osobom nieuprawnionym, stanowią o istocie wykroczenia z art. 51 ust 2 pkt 7 ustawy o broni i amunicji. Jest to wykroczenie formalne, które można popełnić przez działanie lub zaniechanie, tak umyślnie, jak i nieumyślnie. Jednocześnie ani przepisy ustawy o broni i amunicji, ani przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 sierpnia 2014 roku w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji nie definiują pojęcia przechowywania broni. Z całą pewnością przechowywanie broni należy odróżnić od jej noszenia, co w ocenie Sądu decyduje o tym, że nawet krótkotrwałe pozostawienie broni w jakimś miejscu jest równoznaczne jej przechowywaniu. W ustalonym stanie faktycznym obwiniony po tym jak wyjął broń i walizkę z amunicją z szafy pancernej, umieścił ją w znajdującej się w jego pokoju kanapie oraz za kanapą. Z całą pewnością te miejsca, w których broń przez obwinionego została umieszczona nie spełniały warunków o jakich mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 sierpnia 2014 roku w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji. Dodatkowo po umieszczeniu przez obwinionego broni i amunicji we wskazanych powyżej miejscach była ona dostępna osobom nieuprawnionym jak chociażby J. J. (1) i T. J. (1), którzy w łatwy sposób mogli po nią sięgnąć i wykorzystać jej właściwości.

W rozpoznawanym stanie faktycznym Sąd przypisał również winę obwinionemu odnośnie zarzuconych mu czynów. Po stronie obwinionego nie zachodziły bowiem żadne okoliczności ją wyłączające, ani też mające wpływ na eliminację bezprawności zachowań obwinionego. Mógł on postąpić zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, nic nie wyłączało jego wolności w tym zakresie. Obwiniony jako osoba dorosła i poczytalna miał też zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Czyny przypisane obwinionemu są także czynami społecznie szkodliwymi, karalnymi i karygodnymi.

Wymierzając obwinionemu karę za przypisane mu wykroczenia Sąd baczył, aby jej dolegliwości nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów. Sąd kierował się także prymatem wychowawczego oddziaływania kary na obwinionego, uwzględniając w szczególności sposób zachowania się sprawcy, oczywiście bez pominięcia wskazań płynących z innych, ogólnych dyrektyw, zwłaszcza zaś przestrzegania obowiązku orzekania kary w granicach jej sprawiedliwości.

W stosunku do obwinionego biorąc pod uwagę stopień zawinienia oraz społecznej szkodliwości obu czynów, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary określone w art. 33 k.w. Sąd wymierzył mu łącznie za oba te czyny (art. 9 § 2 k.w.) karę grzywny w wysokości 400 złotych.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych obwinionemu Sąd kierował się w szczególności tym, że zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek obiektywnych trudności w zrealizowaniu przez obwinionego ciężących na nim jako na wieloletnim posiadaczu broni, wymagań związanych zarówno z jej przemieszczaniem, jak i sposobem przechowywania.

W odniesieniu od obydwu czynów należy przyjąć umyślność działania obwinionego, co również wpływa obciążająco na wymiar kary wobec obwinionego.

Wysoki jest też stopień winy obwinionego, który doskonale zdaje sobie sprawę z ciężących na nim obowiązków związanych z posiadaniem broni, a mimo to do nich się nie zastosował.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał dotychczasową niekaralność obwinionego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 400 złotych, będzie wystarczająca, by uczynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełni swe zadania w zakresie prewencji szczególnej i generalnej, polegającej na kształtowaniu zarówno wobec obwinionego, jak i w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, w szczególności przestrzegania norm dotyczących obowiązków wynikających z posiadania broni i odpowiedzialnego obchodzenia się z nią.

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od obwinionego koszty postępowania w łącznej kwocie 140 złotych. Na koszty te złożyły się opłata od wymierzonej obwinionemu kary w kwocie 40 złotych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w wysokości 100 złotych. Obwiniony jest osobą, która posiada stały dochód, a zatem jest w stanie uregulować wyżej opisane koszty.